

ערר לפי סעיף 19 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א-1981

החלטה 12-25

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

העוררת

האחות אלינה רוזין

ע"י ב"כ – עו"ד דן גרובס

לבין:

המשיב

מנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ – עו"ד תומר דגני חנית

ה ח ל ט ה

העובדות

1. העוררת, אלינה רוזין, היא אחות מוסמכת אשר עבדה בבית אבות "נאות גיל" בפתח תקווה. בבית החולים קפלן ברחובות (להלן – **העוררת**). ביום 19.7.22, סמוך לשעה 08.30, הגישה העוררת למטופלת, שהיא דמנטית ומטופלת סיעודית היושבת בכיסא גלגלים, קערת אוכל אולם היא סירבה לאכול והשליכה את קערת האוכל, וירקה לעברה של העוררת. בתגובה לכך האכילה העוררת את המטופלת תוך שימוש בכוח, וכן סטרה לה על פניה.
2. בגין מעשה זה, הוגש נגד העוררת כתב אישום לבית משפט השלום בפתח תקווה (תפ"ח-19200-01-24), בו יוחסה לה עבירה של תקיפה לפי סעיף 382(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- ביום 25/9/25, הרשיע בית המשפט את העוררת והטיל עליה 150 שעות שירות לתועלת ציבור, וכמו כן חייב אותה בפיצוי כספי למשפחת המטופלת (משזו נפטרה בינתיים).

דו"ח ועדת המשמעת

3. בעקבות הרשעתה של העוררת בבית המשפט והענשים שנגזרו עליה, הגיש התובע הראשי במשרד הבריאות, ביום 1.4.25, קובלנה כנגדה, בכך שהיא גילתה התנהגות שאינה הולמת, כאמור בסעיף 15(1) לתקנות בריאות העם.

4. ועדת המשמעת הרשיעה את העוררת במיוחס לה בכתב הקובלנה, על סמך הודאתה, תוך שקבעה כי מדובר במעשה חמור ביותר מצד המערערת, כלשון הוועדה:

"קשה להפריז בחומרת העבירה נשוא הקובלנה. תקיפה פיזית של מטופלת ישישה, חסרת ישע, במוסד סיעודי האמור לספק לה את כל צרכיה, בדגש על הענקת תחושת ביטחון לה ושלוות נפש למשפחתה, הינה פעולה שסותרת בעליל את כל מה שניתן לצפות לו במוסד כזה זאת במיוחד כשמדובר במטופלת במצב מנטלי של דמנציה כשאינה יכולה להיות ערה למעשיה ולשלוט בהם".

5. הוועדה שקלה גם את הנסיבות המקילות של העוררת: העובדה שהייתה פרובוקציה מצד המטופלת כלפיה, עברה הנקי, הודאתה באשמה, והיותה 40 שנה במקצוע האחיות. היא התחרטה על התפרצות הזעם שלה כלפי המטופלת, והביעה צער וחרטה על מעשיה. כמו כן התחשבה הוועדה **"מהצעדים שנקטה ביוזמתה לטפל בעצמה כשהבינה את הצורך החיוני בבירור סיבות אבדן השליטה שלה"** (סעיף 13 לדוח הוועדה).

6. בבואה להחליט על אמצעי המשמעת הראוי בגין התנהגותה של העוררת – בחנה הוועדה תקדימים שונים, דומים פחות או יותר, בהם הוטלו עונשים של בין חודש התליית רישיון לבין התלייה למשך שישה חודשים. לאחר ששקלה את נסיבותיה האישיות של העוררת, מזה ואת חומרת התנהגותה כלפי מטופלת חסרת ישע ודמנטית, המליצה הוועדה בפני מנכ"ל משרד הבריאות להטיל עליה אמצעי משמעת של התליית רישיון למשך שלושה (3) חודשים.

7. בעקבות המלצת הוועדה, החליט המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, דר' ספי מנדלוביץ, ביום 20.12.16, לאמץ את המלצת הוועדה, והחליט להתלות את רישיונה של העוררת למשך שלושה (3) חודשים, שתחילתם לריצוי ביום 14.12.25.

הערר

8. בעקבות החלטת המנכ"ל, הגיש בא כוחה של העוררת, עו"ד דן רובס, ערר על חומרת העונש. לטענתו: **"ערר זה נשען על טענה אחת וטענה אחת בלבד. הטענה היא שההחלטה שנתקבלה בעניינה של העוררת מחמירה יתר על המידה, בין השאר, מאחר והיא לא נותנת את המשקל הראוי להליכים הטיפולים שעברה העוררת. הליכים שככל הידוע לעוררת ולח"מ לא התקיימו באף לא אחד מהמקרים הקודמים בוועדת המשמעת".**

החלטה

9. לאחר ששקלתי את נסיבות המקרה שבפניי ואת טענתו של ב"כ העוררת, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר - להידחות. התנהגותה האלימה של הנקבלת חמורה, בעיניי גם אם מדובר בכשלון חד פעמי. סבורני, כי יש מקום להעדיף את האינטרס הציבורי, המחייב להגן על אנשים חסרי ישע מפני ידם הקשה של המטפלים בהם, על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין. ביתר שאת אמורים הדברים, כאשר האלימות משתוללת במדינה, על כל צעד ושעל.

10. טענתו האחת בלבד של ב"כ העוררת הינה, שהוועדה לא נתנה את המשקל הראוי להליכים הטיפוליים שעוברת העוררת – אינה מקובלת עליי. ראשית, הוועדה בהחלט התחשבה בטענה זו, כמפורט בסעיף 13 לדוח שהגישה. ושנית, כל מקרה לנסיבותיו ולכל מקרה נסיבות שונות, אותם משקללת הוועדה בבואה להטיל את אמצעי המשמעת הראוי.

11. גם במקרה זה בחנה הוועדה את התקדימים בנושא, כאשר רמת הענישה נעה בין התליית רישיון לחודש אחד עד שישה חודשים, ויישמה אותה גם במקרה דנן. הענש שהוטל תואם את רמת הענישה בתיקים מסוג זה. לדוגמה, בהחלטה מס. 26/13 **האח נפאע נידאל נ. מנכ"ל משרד הבריאות**, מיום 8.9.13, נדון הנקבל להתליית רישיון למשך חמישה חדשים, לאחר שסטר ליישם תשום נפש ששהה במוסד גריאטרי סטירה אחת. כך גם בהחלטה 9-17 **האחות מרינה פרייליך נ. מנכ"ל משרד הבריאות**, מיום 8.3.17, מקרה בו הייתה האחות את המטופלת בידה בחוזקה, כשהאחרונה הייתה מונשמת וקשורה למיטה. האחות נדונה להתליית רישיון למשך שלושה חודשים.

אשר על-כן, לא מצאתי כל עילה או הצדקה להתערב בהחלטת המנכ"ל, והנני דוחה את הערר.

ניתנה היום, 2.12.25

המזכירות תעביר לצדדים העתק החלטה זו.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)